

РЕШЕНИЕ

№ 192

гр. Разград, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИНА Д. ЙОВЧЕВА

при участието на секретаря ДАРИНКА М. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИНА Д. ЙОВЧЕВА Гражданско дело № 20233330101155 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във връзка с чл. 225, ал. 1 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Образувано е по постъпила искова молба от А. З. А. с ЕГН *****, с постоянен адрес: с. ***, община Разград, област Разград, ***, чрез пълномощника му адвокат Н. Й., съдебен адрес: град Разград, община Разград, област Разград, пл. “Независимост“, сграда на книж. „Денебола“, етаж 2, против „БП ГРУП“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ 205617527, със седалище и адрес на управление: град Разград, община Разград, област Разград, бул. “Княз Борис“ № 1 ЗА, представлявано от управителя П.М., с която да бъде признато за незаконно уволнението му и да отмени като незаконна Заповед № 001/19.06.2023 г. на Управителя на „БП ГРУП“ ЕООД, като му присъди обезщетение за времето, през което е останал без работа съгласно чл. 225 от КТ в размер на 4680,00 лева (четири хиляди шестстотин и осемдесет лева) за периода от 01.07.2023 г. - 01.01.2024 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че с Трудов договор № 76/21.02.2023 г. бил назначен на длъжност „шофьор на тежкотоварен автомобил 12 и повече тона“ с място на работа „БП ГРУП“ ЕООД със задължения, утвърдени от работодателя в длъжностна характеристика, представляваща неразделна част към договора. Чрез куриер/пощальон получил Заповед № 001 от 19.06.2023 г., издадена на основание чл. 188, т. 3 КТ, при спазване на изискванията на чл. 189, чл. 193, чл. 194 и чл. 195 от КТ, с която му било наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“ за извършени от него нарушения на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 186 и чл. 187 от КТ. Със заповедта работодателят му приел, че след завръщането му от изпълнявания курс по направление от гр. Солун, Гърция до гр. Девня, България на 01.06.2023 г. не се е явил в офиса на дружеството за отчитане на превозни документи, задържал в себе си

международни товарителници — CMR по направления: Разград - Патра, Патра - Солун и Солун - Девня, както и 700 евро служебни средства, като продължение на 12 дни не се явил в офиса на дружеството за изпълнение на служебните му задължения, поради което счел това за извършени нарушения на трудовата дисциплина (чл. 187 от КТ) — т.е. закъснял, преждевременно напуснал работа, не се явил на работа или не е уплътнил работното време си време; явил се на работа в състояние, което не му позволявало да изпълнява възложените му задачи; не изпълнил възложената му работа, не спазил техническите и технологичните правила на работа; произвел некачествена продукция; не спазил правилата за здравословни и безопасни условия на труда; не изпълнил законните нареждания на работодателя; злоупотребил с доверието му и уронил доброто име на предприятието, като разпространил поверителни за него сведения; увредил имуществото на работодателя и разпилявал материА., суровини, енергия и други средства; не изпълнил и други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение, т. е. извършил едновременно на дата 01.06.2023 г. всички възможни нарушения на трудовата дисциплина. По надолу в така връчената му заповед, работодателят излагал съображения за изпълнение на процедурата по чл. 193 от КТ чрез изпращане на покана с обратна разписка, в която ищецът бил поканен в срок до 16.06.2023 г. 10:30 ч. в офиса на дружеството да даде свои обяснения по така вменените му дисциплинарни нарушения, вероятно обективирани в протоколи от 16.06.2023 г. на Ю.М. - „агент, експедиция на товари" и Н.К. - „технически сътрудник“, но не се явил на посочената дата и час, поради което работодателя му счел, че е наА.це отказ за изпълнение на задължения по трудовото законодателство. След връчване на Заповед № 001/19.06.2023 г. работодателят му решил да даде нов срок на ищеца за обяснения – до 30.06.2023 г., тъй като наложеното му дисциплинарно наказание влизало в сила на 01.07.2023 г.

Предвид гореизложеното, ищецът моли за отмяна на Заповед № 001/19.06.2023 г. на ответното дружество, излагайки становище за незаконосъобразност на уволнението му, поради непосочване на време и място на нарушенията на трудовата дисциплина, още повече че обяснения са му поискани във времето на трудова неработоспособност предвид издаден му болничен лист на 05.06.2023 г., продължен с втори БЛ на 20.06.2023 г., които били сведени до знанието на работодателя му, чрез изпращането му с куриерски пратки на 08.06.2023 г. и на 21.06.2023 г., а всички опити на ищеца да се яви да даде обяснения били неуспешни, тъй като офиса на дружеството бил заключен. Ищецът твърди, че е спазил срока по чл. 9 от Наредбата за медицинската експертиза и е направил всичко възможно да уведоми работодателя си, че има издадени болнични листи. Сочи още, че макар и да му била формално възможността да се защити, не е могъл да стори това, доколкото работодателят не е посочил в какво точно се изразяват нарушенията на трудовата дисциплина и времето на извършването им. Твърди се също, че горепосочената заповед е немотивирана, доколкото в нея липсват сведения относно нарушителя (ЕГН, постоянен адрес), конкретното нарушение, описано с обективните и субективните му признаци, времето на извършване на нарушението, вида на наложеното наказание и правното основание, въз основа на което се налага дисциплинарното наказание, а липсата само един от посочените реквизити е достатъчно, за да се приеме

същата за незаконосъобразна. Отделно сочи, че вменените му нарушения са недоказани, доколкото в никой сведен до знанието му документ не е длъжен да се яви в деня на пристигането му в България в офиса на дружеството, който пък винаги бил заключен, поради което когато го посещавал звънял по телефона предварително, за да му отключат. Въпреки това твърди, че при пристигането му в гр. Разград паркирал управляваното от него тежкотоварно МПС в определеното за това място, посетил заключения офис на дружеството и позвънил на служители с оглед изпълнение на задълженията му по връщане на ключовете на товарния автомобил, но нито в офиса, нито по телефона някой му отговорил (петъчен ден) и предположил, че същите са заети или просто са в отпуск. Последва събота и неделя, в които дружеството не работи, през които здравословното му състояние се влошило и се наложило в началото на седмицата да потърси лекар. Твърди още, че не носи нося отговорност за всички документи, съпътстващи товара, който пренася, защото същите се издават служебно и той няма отговорност към тях. Твърдението, че задържал служебни пари сочи като невярно, тъй като по време на курса му не са му били предоставени служебни пари, той не е материално задължено лице, респективно не дължи такива на работодателя си. Ищецът посочва още, че поради системно незаплащане на дължимото по трудов договор възнаграждение в уговорения размер и срок след завръщането му от последния изпълнен от негова страна курс, взел решение да подаде предизвестие за напускане, което надлежно било сведено до работодателя му, но произнасяне по същото не нямало, както и не бил получил трудовото си възнаграждение, както за месец юли, така и за предходните. Твърди, че в този смисъл не е разписвал никакви счетоводни документи, респективно не му е превеждано такова или давано на ръка.

В осигуреното право на отговор ответното дружество изразява становище за допустимост, но неоснователност изцяло на предявените искове. Изтъква, че не са налице никакви нарушения по провеждане на процедурата по дисциплинарното производство и налагане на дисциплинарно наказание на ищеца. Оспорват се твърденията за липса на нарушения на трудовата дисциплина. Не се оспорва обстоятелството, че ищецът е назначен на длъжност „шофьор тежкотоварен автомобил, 12 и повече тона” в предприятието на ответника по силата на Трудов договор № 76/21.02.2023 г., както и че на същия е връчена преди постъпване на работа длъжностна характеристика, с която работника е запознат и е подписал. Твърди се, че по повод изпълнение на служебните му задължения работникът А. З. А. следвало да се яви в офиса на дружеството на 01.06.2023 г., за да отчете изпълнен курс по направлението град Разград, Република България - град Патра, Република Гърция - град Солун, Република България - град Девня, Република България, представяйки превозните документи, включително и международна товарителница CMR, а така също и да отчете получен служебен аванс в размер на 700,00 EUR. Ищецът не се явил в офиса на дружеството и не изпълнил горепосочените му задължения, поради което ответникът подал жалба до РУМВР град Разград, по която била заведена преписка № 1873р-4163/01.06.2023 г., а след провеждане на проверката с постановление от 18.07.2023 г. на прокурор при РП-Разград им било отказано образуване на досъдебно производство. Твърди се, че ищецът не се явил на работа от 02.06.2023 г. до 16.06.2023 г., а на работодателя били представени протокол от 16.06.2023 г. и доклад от 16.06.2023 г., въз основа на които от работника били поискани писмени обяснения с нарочно писмо, връчено му надлежно с

обратна разписка. Ищецът не представил писмени обяснения в определения му срок, нито се явил лично пред работодателя, за да даде такива, поради което на 19.06.2023 г. била издадена Заповед № 001/19.06.2023 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение”. Работодателят изразява становище, че допуснатите от работника нарушения на трудовата дисциплина са с такава тежест, че обуславят налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение”, а периода на неявяване на работа от страна на работника е продължителен и само това нарушение на трудовата дисциплина било с такава тежест, че било достатъчно за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. Със сериозна тежест били и нарушенията на трудовата дисциплина, допуснати от работника, изразяващи се в неявяване в офиса на дружеството и отказ за предоставяне на превозни документи във връзка с цитирания по-горе обществен превоз, както и неотчитането на служебен аванс в размер на 700,00 EUR. Твърди се още, че работодателят е спазил всички нормативни изисквания преди налагане на наказанието, дал достатъчен срок за даване на обяснения от страна на работника, който не се възползвал от дадената му възможност и не предоставил такива. Твърди се още, че в нито един момент от периода преди налагане на дисциплинарно наказание работника, последният не уведомил работодателя по какъвто и да е било начин, че се намира във временна нетрудоспособност и не е в състояние да изпълнява трудовите си задължения. Едва на 27.06.2023 г. в деловодството на ответника се получили две пощенски пратки от „Български пощи” ЕАД, в които се съдържа. Болничен лист за временна нетрудоспособност № E20224171466, издаден на 07.06.2023 г. от „Д-р Н. СА.м-АПИМПИП” ЕООД село ***, с диагноза: „полиартроза, неуточнена”, с причина за неработоспособността „общо заболяване” и определен режим на лечение „домашно-амбулаторен”, както и Болничен лист за временна нетрудоспособност № E20230986608, издаден на 20.06.2023 г. от ЛКК при МЦ „Д-р Велкови” ООД град Разград, с диагноза: „увреждане на седА.щния нерв”, с причина за неработоспособността „общо заболяване” и определен режим на лечение „домашно-амбулаторен”. Оспорва се твърдението на ищеца, че е правил опити да се свърже с работодателя си, да посети офиса на дружеството, поради което се наложило изпращането на болничните листи по куриер. Заявява се, че не им е известно съществуването на двата болнични листи и същите не са доведени до знанието на работодателя преди връчване на Заповед № 001/19.06.2023 г. на работника. Поради което се оспорва твърдението, че работника се ползва от закрилата по чл. 333 от КТ, както по времето на изискване на обяснения, така и към датата на налагането на дисциплинарно наказание. Отделно се сочи, че незабавно след получаване на двата болнични листа те били оспорени от работодателя пред съответните органи на медицинската експертиза, като с Решение № 3/03.08.2023 г. на ЛКК при „ДКЦ-1 Разград” ЕООД бил отменен Болничен лист за временна нетрудоспособност № E20224171466, издаден на 07.06.2023 г. от „Д-р Н. СА.м - АПИМПИП” ЕООД село ***, а по обжалването на втория по време болничен лист все още не бил постановен акт от ТЕЛК при МБАЛ „Св. Иван Рилски” АД. Излага се становище за мотивираност на издадената заповед, като се сочи че същата съдържа всички необходими реквизити. Твърди се като правно ирелевантно за спора твърдението за неплащане на дължими ТВ, както и уведомяване на работодателя за намерението на работника за прекратяване на трудовото правоотношение, включително недепозирание на предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение. Излага се

становище, че предвид неоснователността на предявения главен иск, е налице такава и по отношение на предявения акцесорен иск за присъждане на обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ. Претендират се направените разноски.

В съдебно заседание ищцата чрез процесуалния си представител поддържа исквете.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва исквете.

С определение в първото с.з. съдът е допуснал направеното изменение по отношение на иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във връзка с чл. 225, ал. 1 КТ досежно периода, а именно е оставен за разглеждане само по отношение на периода от 01.07.2023 г. до 13.07.2023 г., като в останалата част е прекратил производството поради оттегляне.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че ищеца е бил в трудово правоотношение с ответника. Съгласно приложения Трудов договор № 76/21.02.2023 г. ищецът е назначен в ответното дружество на длъжност „шофьор на тежкотоварен автомобил 12 и повече тона“, при основно трудово възнаграждение в размер на 780,00 лева, с място на работа „БП ГРУП“ ЕООД, със задължения, утвърдени от работодателя в длъжностна характеристика, представляваща неразделна част към договора. Копие от тази заповед и длъжностна характеристика са му връчени при постъпването на работа.

Не е спорно обстоятелството, че на ищеца е възложено изпълнението на международен превоз по направление Солун – Девня, който следвало да бъде изпълнен на 01.06.2023 г.

Според свид. М.З. ищецът не се е явил на работа в отразени в протокол работни дни, както и не предал удостоверяващи възложен му международен превоз документи и пари. Парите му били предоставени на ръка в Солун, като ответното дружество не представя доказателства за това обстоятелство. След като не се явил, на 01.06.2023 г. тя се свързала с него по телефона и той и заявил, че не е оставил документите и парите, тъй като имал да оправи сметки.

Свид. К. сочи, че на 02.06.2023 г. на ищеца била изпратена покана да даде обяснения защо отсъства, не се явява на работа.

На 07.06.2023 г. на ищеца бил издаден болничен лист за временна неработоспособност от „Д-р Н. СА.м-АМИМПИП“ ЕООД за периода от 07.06.2023 г. до 13.06.2023 г. Ищецът е изпратил пратка до ответника на 08.06.2023 г. Не се събрани доказателства кога същата е получена от ответника. На 03.08.2023 г. с решение на ЛКК този болничен лист е анулиран. На 09.10.2023 г. ТЕЛК е потвърдил решението за анулирането на болничния лист. След връщане от НЕЛК, на 30.01.2024 г. болничният лист е анулиран. След което ищецът не предприел действия за обжалване на това решение.

На 14.06.2023 г. на ищеца е изпратена покана от ответното дружество, в която се сочи, че след приключил курс по направление Солун – Девня, приключил на 01.06.2023 г., той не се е явил в офиса на дружеството, задържал е ключовете на управлявания от него т.а., не е представил издадени документи (международна товарителница) и не е отчетел служебни средства в размер на 700 евро. В поканата се сочи, че в продължение на 12 дни не е явил в офиса на дружеството, като на основание чл. 193, ал. 1 от КТ е приканен да

даде писмени обяснения по повод извършеното от него нарушение. Работодателят е отразил, че неявяването на работника ще се счита за отказ за изпълнение на задълженията му, както и че ще бъдат предприети съответни действия за нарушаването на трудовата дисциплина, както и допуснатите документални и финансови злоупотреби в ущърб на дружеството.

Ищецът не се явил на 16.06.2023 г. в предприятието на ответника за даване на обяснения.

На 20.06.2023 г. на ищеца бил издаден болничен лист за временна неработоспособност от „МЦ Д-Р ВЕЛКОВИ“ ООД за периода от 14.06.2023 г. до 13.07.2023 г. Ищецът е изпратил пратка до ответника на 21.06.2023 г. Не се събрани доказателства кога същата е получена от ответника. На 15.08.2023 г. този болничен лист е анулиран.

На основание констатациите в съставения протокол и доклад от 16.06.2023 г. на 19.06.2023 г. била издадена Заповед за налагане на дисциплинарно наказание № 001/19.06.2023 г. В същата е посочено неоспореното от никоя от страните обстоятелство, че на ищеца е възложено изпълнението на международен превоз по направление Солун – Девня на 01.06.2023 г. След изпълнението му ищецът не се явил в офиса на дружеството, не отчел превозните документи, задържайки международна товарителница, както и непредавайки служебни средства в размер на 700 евро. Отражено е обстоятелството, че на ищеца е изпратена покана да даде писмени обяснения във връзка с неявяването му на работа в периода от 02.06.2023 г. до 16.06.2023 г. и след проведени разговори с него по телефона. Посочено е още, че ищеца не се е явил за даване на обяснения на 16.06.2023 г. Не е уведомял, че няма да се яви. Конкретно е посочено, че неявяването му е преценено като отказ за изпълнение на задълженията му, независимо че е бил уведомен, че срещу него ще бъдат предприети съответни действия за нарушаване на трудовата дисциплина относно допуснатите документални и финансови злоупотреби в ущърб на дружеството. Отражено е обстоятелството, че ищеца не се е явил до съставянето на заповедта, въпреки отправените му предупреждения. Работодателят е преценил, че неявяването му представлява отказ за изпълнение на задълженията му, че с поведението си нарушава трудовата дисциплина по смисъла на чл. 186 и чл. 187 от КТ. На основание чл. 188, т. 3 от КТ е наложено наказание уволнение. Определена е крайна дата за уволнение на 01.07.2023 г., до който срок на ищеца е дадена възможност да се яви и осъществи правото си да даде обяснение относно извършеното нарушение на трудовата дисциплина. На 21.06.2023 г. ищецът е получил копие от заповедта.

На 09.08.2023 г. е изпратено уведомление до НАП за прекратяване на договора между страните.

На 13.07.2023 г. ищецът е сключил ТД с трето лице, като е командирован считано от 16.07.2023 г.

Ответникът сочи, че едва на 27.06.2023 г. е получил изпратени от ищеца пощенски пратки, съдържащи болнични листове. Ищецът не представя доказателства, от които да е видно, че ответникът е знаел за издадените болнични листове преди тази дата.

В с.з. ответникът е посочил, че ответникът не може да представи документ за получена от ищеца сума в размер на 700 евро. Това обстоятелство обаче не се отрича от ищеца в писмени обяснения по

образувана прокурорска преписка след жалба на ответника.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По иска за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна:

Безспорно се доказва, че до връчване на заповедта за дисциплинарно уволнение ищецът е бил назначен в ответното дружество на длъжност „шофьор на тежкотоварен автомобил 12 и повече тона“, при основно трудово възнаграждение в размер на 780,00 лева, с място на работа „БП ГРУП“ ЕООД, със задължения, утвърдени от работодателя в длъжностна характеристика, представляваща неразделна част към договора.

По отношение на ищеца е осъществена дисциплинарната отговорност, уредена в Раздел III на КТ.

Едно от съществените задължения на работодателя при дисциплинарното производство съгласно чл. 193, ал. 1 от КТ, е да изслуша работника или да приеме писмените му обяснения преди налагане на дисциплинарното наказание. Работодателят е изпълнил задължението си по чл. 193 от КТ и е изискал писмени обясненията от ищеца. В този смисъл е спазено изискването на чл. 193 КТ.

По отношение на твърденията за неспазването на чл. 333 КТ: Не е налице издаден болничен лист, касаещ датата 19.06.2023 г., за който *работодателят да е бил известен преди издаването на заповедта*. Болничният лист е издаден на 20.06.2023 г., т.е. един ден след издаването на заповедта, а работодателят е известен за него на 27.06.2023 г. Очевидно не е било възможно известяването на работодателя преди това, доколкото БЛ е издаден след издаването на оспорваната заповед. Следователно не е налице твърдяното нарушение по чл. 333 КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 186 от КТ за виновно неизпълнение на трудовите задължения (нарушение на трудовата дисциплина – примерно посочени в чл. 187 КТ) се носи дисциплинарна отговорност и се налагат дисциплинарни наказания. Последните са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 188 от КТ. Процедурата по реакцията на дисциплинарната отговорност е уредена в разпоредбите на чл. 192 – чл. 195 от КТ. Съгласно А.нея първа на чл. 195, дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението, кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. Разпоредбата е императивна, посочените реквизити са задължителни и за тях съдът следи служебно.

На първо място, категорично в заповедта е отразено обстоятелството, че ищецът не се е явил на работа за времето от 02.06.2023 г. до 16.06.2023 г. Въпреки дадената му възможност, ищецът не е реагирал предоставеното му право да даде писмени обяснения, отнасящи се до изпълнението на международен превоз по направление Солун – Девня на 01.06.2023 г., включително да даде обяснения за задържането на международна товарителница, както и по отношение на отчитане на служебни средства в размер на 700 евро. Последното не е сторено от него и след изпълнение на възложения му превоз. От съдържанието на заповедта може да се направят изводи, че именно ищецът е нарушител на трудовата дисциплина (посочени са трите имена и длъжността му), кога са извършени нарушенията на трудовата дисциплина и къде: конкретно на 01.06.2023 г., когато ищецът не е

отчел документи и пари; за времето от 02.06.2023 г. до 16.06.2023 г., когато не се е явил на работа; на 16.06.2023 г. като не се явил да даде обяснения относно обстоятелствата, свързани с неотчитането на документи и пари, въпреки отправените му предупреждения, че срещу него ще бъдат предприети съответни действия за нарушаване на трудовата дисциплина относно допуснатите документални и финансови злоупотребив ущърб на дружеството. Посочени са текстовете от закона, отразяващи нарушенията – чл. 186 и чл. 187 от КТ.

В този смисъл основният въпрос е дА. е необходимо в заповедта да посочи текста от закона, отразяващ конкретните нарушения на трудовата дисциплина. Работодателят е посочил общо текста на чл. 187 КТ. Съдът приема, че изложените мотиви в заповедта са достатъчни за формалното удовлетворяване на изискванията на закона. Впрочем с оглед отразеното от работодателя в заповедта, доколкото не е отразено конкретно правно основание, вероятно работодателят е счел, че са наА.це нарушения, които съставляват в цялост едно тежко нарушение на трудовата дисциплина.

Дори и ответникът да е получил по-рано изпратената му пратка, съдържаща болничен лист, касаещ периода 07.06.2023 г. до 13.06.2023 г., ищецът не се явил на работа в периода от 02.06.2023 г. до 06.06.2023 г. Съобразно посоченото в чл. 190, ал. 1, т. 2 от КТ вр. с чл. 187, ал. 1, т. 1, предложение трето КТ, дисциплинарно уволнение може да се наложи за неявяване на работа в течение на два последователни дни, както и за друго тежко нарушение на трудовата дисциплина. Ищецът не се е явил на работа в продължение на пет дни, а няма издаден болничен лист, касаещ този период. Събраните доказателства сочат, че ищецът не е отчел документи и парични средства. Поради това съдът приема, че дисциплинарното уволнение е наложено при съобразяване с критериите по чл. 189 КТ, доколкото са наА.це тежки нарушения на трудовата дисциплина. Същевременно е спазено изискването на чл. 195 КТ – издадената заповед е писмена, мотивирана, посочени са нарушителят, нарушението, кога е извършено, наказанието и законовия текст въз основа на който се налага – чл. 188, т. 3 от КТ, поради което издадената заповед за дисциплинарно наказание „уволнение” е правилна и законосъобразна и предявения иск за нейната отмяна по чл.344, ал.1, т.1 КТ е неоснователен.

По иска за заплащане на обезщетение, поради незаконно уволнение:

Основателността на предявения иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ се обуславя от уважаването на иска за признаване на уволнението за незаконно и отмяна на заповедта за уволнение. Доколкото главният иск е неоснователен, то такъв се явява и акцесорния иск по чл. 344, ал.1, т. 3 от КТ и също следва да се отхвърли.

По разноските:

Ответникът претендира разноски в размер на 400,00 лева за адвокатско възнаграждение, които предвид изхода на делото се дължат от ищеца.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените иски от А. З. А. с ЕГН ******, с постоянен адрес: с. ***, община Разград, област Разград, ***,

чрез пълномощника му адвокат Н. Й., съдебен адрес: град Разград, община Разград, област Разград, пл. "Независимост", сграда на книж. „Денебола“, етаж 2, против „БП ГРУП“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ 205617527, със седА.ще и адрес на управление: град Разград, община Разград, област Разград, бул. "Княз Борис" № 1 ЗА, представлявано от управителя П.М., за признаване уволнението му, извършено със Заповед № 001 от 19.06.2023 г., за незаконно и за отмяна на заповедта като незаконна, както и за осъждане на ответника да му заплати обезщетение за времето, през което е останал без работа съгласно чл. 225 от КТ в размер на 4680,00 лева (четири хиляди шестстотин и осемдесет лева) за периода от 01.07.2023 г. - 13.07.2024 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА А. З. А. с ЕГН *****, с постоянен адрес: с. ***, община Разград, област Разград, ***, ДА ЗАПЛАТИ на „БП ГРУП“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ 205617527, със седА.ще и адрес на управление: град Разград, община Разград, област Разград, бул. "Княз Борис" № 1 ЗА, представлявано от управителя П.М., сумата от 400,00 (четиристотин) лева за направените от ответника деловодни разноси (заплатено адвокатско възнаграждение).

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано от страните пред Окръжен съд - Разград в двуседмичен срок, считано от 28.03.2024 г.

Съдия при Районен съд – Разград: _____